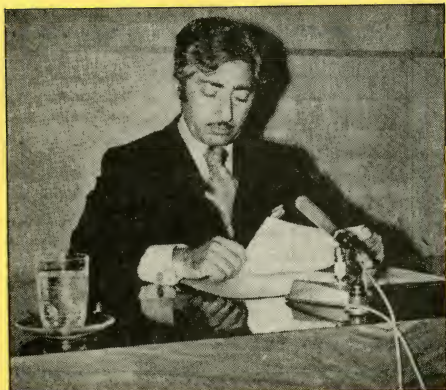

پیغام

محمدموسی شفیق

سریرہ : الحاج ننگیال

Ketabton.com

تذکرہ

وینا دال : محمد موسیٰ شفیع

سرگزیدہ : الحاج ننگیال

د کتاب نرم : پیغام
دینا وال : محمد موسی شفیق
سرینہ : الحاج ننگیال
خطاط : نورالدین ہزیر
خبرورنگی : فرہنگ جہاد
نہتہ : د ۱۳۶۷ لمریز کال د ژور میاشت

د فرہنگ جہاد پښتني او بانګي پښتني

P. o Box No. : 1107

G. P. O

پشاور پاکستان

حساب بانګي : حبيب بانګ 3014

میوه مندوی برانچ

پشاور پاکستان

پیغام او شفیق

۱- پیغام

پیغام دشهید شفیق «دده په قول» د لالهانده او ولړخطا لرلیتوب د وخت پر رنگین سوغات دی او د دوی د ژوند د یوې ټاکلې دورې تاثرات اړخاطري.

پیغام د مرحوم شفیق د ارا العلوم د زده کړې د دورې ادبي پانگه ده او د هغه مهال سره بیا په چې شفیق د مصر او امریکې د لوړو وختیلا تر وروسته د سترو دولتي پوستونو له شا د هغې اریان کړې او ویلي دي: «... که زه د دې اوس نه پدې کم او کیف خبر وای ما به له هر یو کال نه په هماغه تنگ، تربیا وپته تیاره د ارا علوم کې دوه او درې کلونه جوړ کړای وای».

خو مرحوم شفیق د نن وراړخطا ولا له لاندې زلي دیو شاعر، ادیب او - لیکوال په صفت دومره نه پېژني - د هغه وزارت او صدارت او په مجسمې کې سیاست د دوی هنر او فن تر خپل سیري لاندې داسې پټه کړ چې نن د مرحوم شفیق د پاڅه فن نه د پرلپړ کسان خبر تیارې په افغانستان کې چې هر فنان، لیکوال او ادیب سترو دولتي پوستونو او لوړو

اجتماعي اداري موقف ته رسېدلی دی هغوی بیا خپل فن او هنر ته داسې
دمه وکړی چې بیا یې ځکه څوک مخکنی آثار لری او حال یې گوري -
دا کومان هم نشی کولی چې ددی د پرون هغه سترگور لیکوال او وینوال
وی چې دی یې اثر مطالعه کوي .

من هم زهروږ د جهاد مشران چې پخپل لیکوال هم و وینوال هم او -
صهافيان هم هغه د پرون لیکوال نه بس پښي کوم چې په شریعات - عرفان -
قضا ادب - کهلیخ - پیام حق - وړانگه او ... خبرو نو کې لیده کېدل .

دلته د مسرخوم ماستر فضل کړیم د لیکوال مرثی « لیکنه سري ته
د کا نې کرښه وېس پښي » اوزه خپله چې مرحوم شفیق څوږه دیو شاعر
لیکوال او ادیب په صفت پېژم دومرو یې د وزیر او صدراعظم په نامه نه
پېژم، حکم دده لیکوالی او په مجموع کې فن ابدي دی او تلپاته . نن هم
د شفیق فن ژوندی دی او سبا هم د هغه وزارت او صدارت نوره لیده
کېږي خو « پیغام » او « عبقریان » به یې تر قیامته شوندي وي او همدغه
وړد دوی نور لیکني او شعر ونه هم .

د شفیق پیغام چې څوږه د پرون ځوانانو ته دبیداری د جرس حیثیت
درلود نن هم هاغه تاثیر ولوله او جذبه لري او نن زلمي هم ورته اړدی
اوهم ورو دغه پیغام د څه مشخص او موسمي حالاتو او شرایطو پیغام ندی .
دا پیغام د پرون له پاره هم و د نن هم دی او د سبا هم د غږ پیغام تېر وختونه
سترگو ته دروي او زړه یادونه راسپړی له نن هم خبری کوی او د
راتلونکي بڼه هم ښيي .

شفیق خجیله لیکي:

«زما نوم محمد موسی شفیق دی پلارې مولوي محمد ابل هم
کاموي نومېږي. زموږ کورنۍ دننګرهار ولایت دکامې په سیمه کې
اوسېږي او یوازې د علمي تاریخ لري.

زه پخپله دکابل په ښار کې چېرته چې زما پلار دېر مړه کړاؤ و
د ۱۳۰۸ هـ ش کال د جوزا په پنځمه زیږېدلی يم.

زما رسمي تحصیلات په ابتدايي مرحله کې دکامې اوبل په مکتبونو کې
بڼه نیولی بیا وروسته د پلار په اراده اومر دننګرهار ولایت د نجم المدارس
په مدرسه کې شامل شوم. دوه کاله وروسته دکابل عربي دارالعلوم
مدرسې ته راغلم چېرته مې چې دولسم صنف خلاص کړ او مولوي ترې لوستم،
دمدرسې وروسته په شاهي دارالتحریر کې مقرر شوم او بیا وروسته
د پوهنې وزارت لخوا مصر ته د تحصیل لپاره ولېږل شوم او د هغه ځای
نه د تحصیل د ختم نه وروسته امریکې ته ولاړم.

زما د تحصیل درجه داده؛

د بکلوریا معادله شهادتنامه دکابل له عربي دارالعلوم څخه، دیلیسانس

شهادتنا مه له مصرخه ، په عدلي چارو کې د ماستري شهادتنا مه له مصرخه ، په مقابلي حقوقي د ماستري شهادتنا مه له امریکې څخه . د مورد به يې پارسي او پښتو د پښتو د وروسته عربي او انگليسي

هم لوستلی دی

زما په تربيه کې لومړی مؤثر شخص زما پلار دی د هغه د وروستو افکارو ما کې تاثير کړيدی او ځينې هغه نظريات يې هم په ما تحصيل شوی چې دخپلې زمانې د پاره هغه ته مفيد ښکاره کېدل مگر اوس ديو منفي - هريان شکل لري . زما پلار د هغه اوږه او حساس ماسر ديت له کبله چې د افغانستان په اوسني او پخواني دورو کې يې سرته رسولی د افغانستان په تاريخ کې ديو معين ذهنيت نهايونکي کوي ، زه په خپله په خپل ځان کې د هغه د مثبتو او کمڼو د نظرياتو تاثير زيات گډوم ، د هغه نه وروسته په اجتماعي شروند کې د پښتو ځينو زمينوالو د پياوړتيا په تربيه کې برخه اخيستی ده او په دارالعلوم کې د مولانا غلام نبي کاموري اثر زما په فکر باندې د - مخصوصي يادونې وړ دي .

په مصر کې چې د ښاغلی و داوي « نه هم ډېره مستقيمه استفا ده وکړه او د قاهرې ثقافتي محيط درسمي تحصيل نه علاوه زما د فکر په وسعت باندې زيات تاثير وکړ ، دامريکې سفر او اقامت د غربي ژوندانه د طرز سره آشنا کړم او بالاخره د دې مختلفو مؤثراتو د تفاعل په نتيجه کې ماسره هم يو شمېر ثابت نظريات د ژوندانه په باب کې پيدا شول چې زه وټه خپله لاره ولیم او د همدوستان لرم چې موافقه ورسره نلري .

زما فعاليت د حقوقو او قوانينو په ساحه کې دی وظيفه يې عدلي

په وزارت کې د قوانینو لوی مدیریت اداره او د حقوقو لوی سیاسي علومو
په پوهنځي کې د خاص بین المللی حقوقو او د مقایسوي حقوقو تدریس
دی.

جراید او مجلاتو ته مقالې هم لیکم او کله کله مې پخوا شعر هم ولیکه
او اوس هم د شعر شیطان کله کله راباندې پېښه کوي. *

شفیق لیکلی، جراید او مجلاتو ته هم مقالې لیکم او کله کله مې پخوا هم
شعرواڼه او اوس هم راباندې کله کله د شعر شیطان پېښه کوي. خوزه وای چې
مرحوم شفیق درې او پښتو ادب ته د روڼد، مثالي او بنسټیز کار کړی دی
دلته یې کیسې لیکلې لارې په غځینه کړې او نن ورځ لیکوال به یې ځای په
ځای دخپل فکر او فن د پوړۍ څلورلی دی دوی معیارې، افسانې ولیکلې د فن
په لحاظ به ترل پوره او چاپېریال د مسلطو شرایطو او ښې اغوز کړی او د ټولنې
د نیمګړتیاو د سمون په لار کې د زړه کړې وړ.

هغه وخت چې افسانې لاند هېواد په خپرونو کې غږونې نه وې کړې.
په دې ډول شفیق په پښتو ادب کې دلته یې کیسې او انقلابي شعرونه کارول
جرم وځنواوه او په پوره ډاډه سم ویلای شو چې که مرحوم شفیق
سیاست او ادارې بوختیدل نو زوی مصروف کړی نن به د دوی فن
د پښتو ادبي ادب داوډ موی او معراج پورې درولی وای او ادبیاتو
ته به یې دخپل لور او استعداد او ښوونځ له مخې داسې هر څه څښکار کړي
و چې د تخلیق او تحقیق په ډولونو ګرځونو کې به یې په سیمه کې بر ولري
مقام ګټلی وای.

دانشایي د شفيق او خوندو گوټو په شهر ليکوالو او ادیبان ځانگړنه وي چې په دواړو ژبو دري او پښتو کې يې پاڅه معیاري او کړه ادبي اوهنري آثار رامنځ ته کړي دی داسې چې لوستونکی دا نشي احساسولی چې د لیکوال موندنی ژبه کومه ده .

د مرحوم شفيق دري او پښتو افسانې چې څوک لولی نو دا توپیر د وټه گران شي څو برېکړې وکړي چې پښتو ليکنه يې څخه وگڼي او که دري . داد شفيق دهغه مهال ادبي فن پارې وې چې ده لا د ځوانۍ او تحصیل شپې تېرولی او سړی دا اټکل کولای شي چې وروسته به د دوی فن څومره پرمختگ او ارتقايي منزل وهلی وي . د دوی د ځوانۍ ليکنې له ديو ځانگړي ځکه او استادانه انداز او اسلوب مخې برخمن دي . چې د دوی نبرغ ، استعداد او ذوق پېر تر څه ترې څرگندېدای شي . پدې ډول ويلای شو چې که څه هم شفيق د ځينو وجو هاتو له مخې کميت پ لحاظ لږ ادبي آثار لري ايښي خو د کيفيت په لحاظ ديو استادانه ، معياري او ژوند او شرايطو د غوښتنې سر بر مواد او د الهام او پيغام ازا ځې لکې ډېرې موندلې شي . ويل کېږي چې شفيق د داود خان له کودتا وروسته پېر زندان کې هم ارزښتناکه ليکنې او پليټېنې کړي او د قرآن کريم تفسير يې کښلی دی چې که له منځه نه وی تللی دا به زموږ د اسلامي فرهنگ د بېلایښي ډېره لويه پانگه وی .

شفیق د خپل فن په هنداره کې

شفیق انقلابي شاعر ؤ. د هغه شاعري او په مجموع کې فن د پریگنوله هیلو او ارامانو تر سره ترې وړ او د هغه د فن خښتې او مساله د تېر لنډې او چاپېریال وضعه او مسلط شرایط وو.

شفیق دیره دراکه او ستړیگود وینا وال په توگه دخپل ولس ستونزې او درد ونه د شعر په ژبه بیانول او د فن او هن په کونونو یې د هغو سسون او درملونو اغېزونه د هغه فکر وروړو او خیال لوړه. نظریې خیر و او ژور.

هغه د خپل خلکو پر دردونو درېدېده. د ولس درد د هغه خپل درد ؤ د قام مصیبت د هغه مصیبت ؤ او د وگړو پرېشانی او بد حالی د هغه خپله پرېشانی و. وگړیا هغه د خپل وچېر په زړه زړه د غریب، مظلوم، وږی، بې کوره او ککړېدلی هره سانه ده. هر فریاد، هر درد او هر کلک او داسې محسوسا وه که چېرې په خپله تېرېږي او دې ځان په ټوله معنا د هغه په ځای کوي د ازما خبر ونده دده شعر ونه دغه ټکی څرگندوي او دده فن د دې خبرې شاعري وکړي او -

اسپري ٻي .
هغه يراخي ځانته سوکالي نه غوښته هغه د قام اولس د -
بنسټگر و مين اولبراله و پدغه مينه کې هغه د پټنگ د سربازي
د جذبې غوښتونکي و او د يوه ټي خوده لېوني د سرشاره استغنا
هيله من ، چې زخمي زړه ټي له نورو پرهر ټولسره په وينې کې نورو
ورنگېږي :

استغنا ديوه ټي خوده دېوانه را
پاکيزه يوه د مينې ګاښانه را
زخمي زړه ټي لپه نورو وينو لږ ګو
سربازي ديوه سرتېري پروا نه را
شفیق پدې گروهمن و چې دخپل ولس وېر جنه وضعه ټي
د مبارزې او يوه مثبت اوښتون له لارې بدلېدلای شي ځکه خود
حق په لار کې هغه د منصور د سربازي د ولولو او همت غوښتنه کوي :

درد او غم د محبت کی خوندي سړود را
دېره ځای په ارامانو د کوډه طور را
چې د حق له پاره دار په ليمه ښکل کړم
هوښ جوړش د سربازي لکه منصور را

شفیق چې کوري د هېواد ځوان توکم د غربي ماديت د تورې بلا
کوري ته نژدې کېږي او نننۍ ټش په نوم تهدن څه وېر د معنا او
روحانيت په ګګر تالان ګډه کړي او د ژوند فطري بڼه ټي بدل کړي
نوله همدې ځايه هغه د ترقی په لور په معنوی اساس ديون غوښتنه

کوي هو! دمنزل په لور د باد په خېږ د چټک يون:
ماديت د غروب لاهو کر و تبا ه کپړو
زموږن روح تر يو غيبي غونډې املاد را
معنوي اساس مو تينگ په خپل قد کړه
د منزل په لوري بيا منډه ي د باد را
شفیق - زړه بيراځي د توحيد ځای بولي - نږدې مينې او غوښتنې
له زړه غځه لېږي ککړي او د زړه حرم له هر ډول بو تانوا ګ او سپيڅلي
غواړي:

آيينه چې د جهان د نندار و شوي
دا يو مومتي درد منندو ږي جام دېم را
د توحيد لمبې ږي سړې لږه سينه کې
له بو تانوته خالي د زړه حرم را
شفیق د شلم قرن د جاهليت او وحشت په تيارو کې د حق د
ځلنده مثال په رڼا کې د پير خنګ د منزل لار تاي که نه نو بيا به
تولنه يوه لار ورکي تولنه وي له معنا او روحانيت غځه لرې او د
ماديت په زړونو کې ښکېل:

په ځيګر د درد او مينې سوي داغ را
سينه توله د معنی د ککړو باغ را
دې تيارو سفر کې لار رانه وړ کپړي
ته په لاس د حقيقت ښکلي خراغ را

له شفیق سره د خپل هېواد د پرمختګ او ترقي تلوسه وه او پدې

خوږېده چې څنگه يې هېواد د طبيعې خدای وړکړېو شتمنيو سره
سره بهر ته پاته دی ځکه خو هغه د دې اړماجن و چې هېواد يې
خوږه چې ترڅه پکې دې دېر تک او ترقي منزل ته ورسېږي له
همدې امله هغه په شپه کې دکال له منزل و هلو پرته بله لار نه ليدله.

دې تورم کې لکه لمر هيوږه مثال را

دېر وځکې لار ورو پرې وصال را

قافلي نه وروسته کيږي ساعت کم دی

په شېبه کې مونږ ته توان د تلو دکال را

مونږ ځکې وويل چې شفيق چې هر څه له خدايه غوښتل دولس
او هېواد له پاره يې غوښتل او خپل ټول استعداد او صلاحياتونه
يې دغه هدف ته وقف کړي و محنت خپل ذوق او تمنا هم:

ماله نو زنجير زنجي په درد دوا را

آزادي او حريت پدې دنيا را

چې د قام په درد کې وځوري هغه خوږتڼي

هسي شاني ښکلی ذوق و تناس را

بل خای لدې هم پل ځکې بزي او وايي:

سينه پاکه له وهښونو له وسولس را

ښه عييط کې مې اولزله انعکاس را

چې خدمت يې قوت وړکړې قام تېر ته

هغه مې هغه باز و له هغه لاس را

شفيق چې پر خپل هېواد مسلط نا مطلوب شرایط کوري چې د

ځینې منفي سیاستونو لوری څنگه دده وطن د بلا خوږې اوږې پادۍ
کړې ته نژدې کوي نو لکه هر وطن دوست شاعر دی هم
وځورېږي خوله دغه د ولې گواښونو سره د مقابلې له پاره د ولس
د ټولو پر گټو د ټینګ وحدت او هر لږ ځینو تر ګرځېدو پورې ته کوي
چې د راروان خطر ناک سیلاب مخه ونیسي د هغه سره سیلاب
مخه چې په بنیتیا هم تېا ککړونکې و او وړاندي ونکې .

که وایر چې هم پدې شتافي اوسېږو

نړۍ مړه او معدومو به شمېرېږو

راځي هله چې لاسونه سره وکړو

ګڼې داسېلاب چې راغی تېاه ککړو

هغه له وطن سره مینې او د خپل ضمیر غږ او د وجدان او احساس
د څرېکو څخه دا ډول ترجیاتي کوي:

مونږ په ایشیا کې یو مسعود افغانستان غواړو

مونږ حکومت او حاکمیت د پاک قمران غواړو

آباد په سوله امنیت باندې جهان غواړو

د قام خادم چې وي هغه ځمکې امام دی زموږ

لکه نسیم د باغ کلوونو ته پیغام دی زموږ

شفیق د خپلې لارې او مرګ له پاره د فعالیت او مبارزې ستونزې

لیدلې او پدې لار کې یې ککړل وونه او ناخوالې یې حتی ګڼلې خو

لږې سره ډاډه و چې حوادث یې دارادې لوری نشي بدلولی او ستونزې

او خطر ونه یې له هدف څخه نشي ګرځولی:

مرغ به نشي اراده ٻي حادثو کي
لسره چي عالي دهر و روحيات دی
شاعران جذباتي مخلوق دي شفيق ته هم چي کله درد
ورشي او د ظالم لاسونه هما غسي د مظلوم په وهلو تڪولو شنه
وگوري نود افریاد ٻي له خولې وويي؛

دانه مېمي ٻي چي اغزي دنړه په سترگو

کوم ٻي د محکوم ظالم او کوم صیاد دی

ٻي آسمان په ظالمانو نه رالږو پېري

معلوم پوري ٻي تاثیر ٻي فریاد دی.

شفيق دخپل اسلامي او ملي غرور په تکیه پر خپلو تلو بدخواهانو
او دښمنانو بې دروند او دواړو من غن کړي، خپل تېر برم وډته يادوي
او په شومو نيتونو پوري ٻي خاندني او ټوټکي کوي:

دستان کي د ايشا چي زه استاد وم

تالو ستله هغه وخت کي سپياره

مخ ٻي توښه اوس زما سره دوه کړې

ته او خدای نو په همدغه قسوارو

شفيق د معتمد او ژمن شاعر و هغه شعر او ادب د خوشحالي او
رهتکينو تصوراتو لفظي نه کړلې او نه د مداحي وسيله - هغه د شعر او ادب
له پاره د تعهد او مسلک پر ضرورت قائل و - هغه ادب د ژوند، هدف او
مرام له پاره پراصل کړ و ورسره و - هغه ٻي تعهد او ٻي مسلک شاعر ورکه
غواړي او پر هغه اور لگوي؛

اور په ژوندون پورې کړه چې نړوي آزادي پکې
ورکه شاعري شه چې مسلک ورسره نه وي

هوځکې مړ وويل چې مهرب شفيق ديره شاعر او اديب په توگه پېژنونه د
وزير-سفیر او صدراعظم په نوم د شعر له مخې يې پېژنول او فن په هنداره
کې ورته گورو د هغه شعر او فن په هنداره کې چې د دوی د ژوند د يوې
تاکلی دورې ادبي پانگه او تاثيرات گڼل شي او که څنگه چې څرگنده کړي
شوه د هغه فن د ژوند له پاره دی د پرگونو د زړونو غږ او ذخيره او لاس ته
او د ټولنې د مسطر شرایطو منعکس کوونکی او وخت ناپنده - چې د شاعر د هغه
مينې او تلوېسي ازانگه بڼه ترې څرگندېدای شي چې هغه يې د خپلې
ټولنې د نيمگړتيا وود سمون او پرمختگ او سوکالي له پاره لري.
هغه خپل فن د مقصديت په زانگو او اجتماع په غېږ کې رالوی کړي
د هغه د شعر هر بڼه له ظلم څخه د نفرت او د خاش په مقابل کې د -
کينډي د اور بڅري بڼې دي او مظلوم او بېوزلی په زخمي بڼې لگوي -
ځکه خو د هغه فن ابدی دی او تلپا ته د پروڼ هم دنن هم او د سبا هم.
بي حايه به نړۍ چې د هېواد د نا مترو بيا وال قدر من غمخور صيب
دغه شعر را غبرگ کړم چې محمد موسی شفيق يې د افغاني
کوه طور موسی گڼلی:

ته شفيق يې ته رفيق يې ته موسی زموږ د طوريې
نوم دې ځکه د زړه سره خوږ زړونو په جهان شو *

* - وگ لويه هنگامه د عبدالله غمخور اثر ۱۵۳ - ۱۵۴ مخونه .

بناغلی صباح الدین کشککی په «دهه قانون اساسی» کې لیکي: ماشفیک له هغه وخته پېژاند ه کله چې د ۱۹۵۰ کال د لاسینې په وروستیو کې د پارو خپلې زده کړې په بهر کې سرته رسولی وی او هېواد ته راستانده شوی ون. موزن دخپل هېواد د پرمختګ او سرکالي د پاره گډې نظریې درلودې. او دواړو د هغو اصلاحاتو تر پلي کول چې بیا وروسته یې دېره برخه په اساسي قانون کې هم شامله کړې شوه د هېواد د ترقی له پاره معقوله اوسمه لار ګڼله.

کله چې شفیق د ۱۹۷۲ کال د نومبر د میاشتې په لومړیو کې له ماغوبنښتنه وکړه چې دده په حکومت کې د اطلاعاتو او کلتور وزیر په توګه برخه واخلم ما دهغه داغوبنښتنه په دوو شرطونو ومنله - په حکومت کې چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنو مخه نیول او د حکومت سره پیرسته د یو ټیم لارمنځته کېدل چې دهغه پېژندګ کې ماته صلاحیت راکړي شي چې د هېواد په مطبوعاتو کې بیا دي بدلونونه لارمنځته کړم.

د سلطنتي کورنۍ د غړو په منځ کې د شفیق پر خلاف احساس دومره تنګ او تنېز شوی وو چې ماله هغه سر په صدارت کې یو شپه په خبرو کې د موضوع لارمنځته کړه هغه وویل چې زه هم له ستونزې ښه خبریم. د سلطنتي کورنۍ غړي په هېواد کې د لارمنځته شوو پیښو نه خراشمنی شوی وو او پوهېدل چې په هره بڼه به د قدرت ولګی ددوی له لاسونو ونی. هغری پخپله غه کې د کلمې ارادي خاوند یو صدراعظم لیده چې په حکومت کې چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنې د - مخنیوی په ګډون یې په اساسي قانون کې د شاملولو موافقه وکړه ددوی کولو

پنهنه اراده ڪري وڃي.

دسلطنتي ڪورٽي، حُسيني غري، اوکيني لاسي له دغه بدلون ٽڻه پڻ وڃي
ڪي سٽول. هغوي پنڀيل خٽڪ ڪي ديوي نوي دورې اوڀر پڪنده اوڀاڇه
هوڻو مشرتابه رامنڃته ڪڍل ليدل ڇي پڻ راتلونڪي ڪي پڻي دقد رت
لاسته لاولو دياره د هغوي پڇراني هيلي له منڃه وڃي.

شفيق دسياسي گوندون، دولايتونو دجرگن اوسيار واليو دقانون
په پلي ڪولي ڪي ڇي هغوي ته بنيادي ضرورت محسوس ٿيڻه دپاد شاه
منظوري ترلاسه ڪرڻه له دي پرته دهغه حڪومت په پلم ڪي لرله ڇي دغظاهو
په گورن دعامر غونډو دتنظيم قانون هم پلي ڪري.

د مطبوعاتو قانون ڇي په ۱۹۶۵ کال ڪي د محمد يوسف دانقلابي
حڪومت په دوره ڪي نافذ شوي ووهم تربيا ڪتبي لاندې ونيرل شو.
يوازي هغه جريدو د خير پدو حق درلود ڇي په يقيني، بشپړه اوفعال توگه
پي داساسي قانونن ارزښتونه دهغه د هدف اومتق په نظر ڪي نيولي،
په پام ڪي نيول.

دملڪي مامورينو قانون ڇي دهغه تصويب دژبې پر مسئله -
خنده بدلي وتصويب شواو په هغه پورې اړوند اختلافونه په اريانو ڪي
ډول له منځه يوولې شول.

د دي ديار ڇي دغير حڪومتي مطبوعاتو سر پي مرسته ڪري وي
دهغو ژمنو پر بنا ڇي دحڪومت په ڪرنلاره ڪي پي بنه نيولي وه اعلان
ڪړو ڇي دحڪومتي اعلانونو موسسه به داوښتونو جريدو په سلو ڪي
دېرش او د ورځيا نويو سلو ڪي شل چاپي لگښتونه ددولتي اعلانونو
له لاري وركوي. ده پري ليكلې حد راعظم شفيق وتوانېده ڇځي د

آزاد و مطبوعاتو سر یوډول بڼې اړیکې رامنځته کړي.
 د شفیق په دوره کې لږاد یو افغانستان دخپلو خپرونو په لړ کې
 پنځه وخته آذان پیل کړ چې دهغې وروسته به د هېواد له نامتو عالمانو نه
 یو تن د اسلام د سپېڅلي دین دارزښتونې په سرنا کې د هېواد پر مخکنی
 اوسو کالی د پاره دعا کوله.

د شفیق په حکم د شهر غلغله رستونان چې د حاجي یعقوب جامع
 جومات ته غامخ و. اود هغه نه دعیاشی اوفحاشی دیوې اوې په
 تړکه کتبه اوچتپه او هلته د دولت مخورو ملک راټک کاوه بند کړ.

همدغه لار د مرستون تیا تر (منډی صحفه) چې هغه هم د فحاشی د
 یو مرکز بڼه غوره کړې و وتړل شو.

همدارنگه د شفیق حکومت د بهرنیو هېوادو د ځینو سفارتونو او یو
 شمېر افغانانو د مخالفونو سر سر په کابل ښار کې دیوې کلیسا د وړاندو
 امر صادر کړ. دغه کلیسا د دارالامان دسړک په اوږدو کې دروسیې د سفارت
 تر څنګ په قاچاقي ډول جوړه شوې وه.

په کورنی او بهرنی سیاست کې د شفیق نوښتونو په حقیقت کې دده
 د حکومت اورژیم ډول وده له منځه تللې زمینه برابره کړه. پدې برخه کې
 دده تر ټولو مهم کار د ایران سر د هلمند رود داوبو د تړون لاسلیک کول
 و. ده دغه تړون په هېواد کې دننه او په غیر مستقیم ډول د روس
 لخوا د سغمنو مخالفونو سر لاسلیک کړ.

شفیق له هغویو مریزو کسانو نه وو چې د شور د بد سرغې کودتانه پس
 سمدستی ونیول شو. هغه یې د نورو پخوانیو لویو رتبې بند یا نو سره د
 ملي دفاع د وزارت د وفاق په ترڅنګ کې لاندې سمخو کې تقریباً یو اوونیځي

ساتلی وو. د همدې میاشتې په ۲۳ یا ۲۴ مه نېټه، یې د شپې لسو بجو په شاوخوا کې د یو شمېر نورو بندیانو سره د ودانۍ نه وایستل. خلیل الله چې بیا وروسته د کارمل رژیم کې د جنرالي رستي ته ورسېد او د دفاع وزارت د مرستیال څوکۍ یې هم تر لاسه کړه کله چې د خلقيانو په وخت کې د پرچم لوبې د ننډو لوبو وغږو په څېر د خلقيانو لخوا بندي شوي وو بېرته چې یې د نورو بندیانو په وړاندې اعتراف کړي وو چې ده شفیق د کابل په هولۍ ټوکر کې په تروما څخه په سر و ویش.

د اساسي قانون په عملي کولو اړه محبسپالګرو او وینکېلاکګرو څخه خلاصون په لاره کې د شفیق لیرې لید او ستر همت تر ټوله پاتې وي شفیق پدې عقیده و چې افغانستان دخپل (۳۱۶۰۰) مربع کیلومتر مساحت او تقریباً ۱۵ ملیونی نفوس په سلوکې د ۲،۵ کلنۍ زياتوالی په پام کې نیولو سره کولی شي چې دودې اومدني آزادیر په برخه یو مثالی هېواد وګرځي. هغه عقیده درلوده چې په افغانستان کې به بېلا بېل قومونه او نژادونه د یوه داسې واحد ملت د منځته راوړلو مخه ونشي نیولی چې په ګډه سره دخپل پرمختګ د پاره کار وکړي. هغه د خپل څرمیا شتمنی صدارت په موده کې په ډاګه کړ چې انسان کولی شي دیرې ناانډوله شورا سره په بریالۍ توګه کار وکړي. هغه او د — کابینې غړو به یې پرله پسې څو ساعتونه په صبر او تینګا سره کار کاوه هغه هڅه کوله چې د خلکو په منځ کې د ملي پیژندګلوری احساس منځته راولي.*

ډاکټر حق شناس په خپل کتاب «د ساینس و جنيات روس در افغانستان»

*- ذریات تفصیل له یارو ګوري ده قانون اساسي اساسی د صباح الدین ټنگلي لیکنه

کي ليکلی،

روسانو شفيق د حکومت پر نسبت دخپلي ويرې او غوسې له مخې په ژوره توګه دا وضاع خارجۀ ڪوله او په سختۀ اندېښنه کې لوېدلې وواو لارې ګودرد پيدا کولو په لټه کې وځکه دوی پوهېدل چې له يوه تازه کار، حساس، پوه، هوشيار، اخيرک او بانډډي حق سره نشي ڪولی د دوکې، داراو تهديد له لارې ځنګې ولاړ شي ځکه خو روسان پدې لټه کې شول چې هر څنګه وي سياسي شفيق له مخديزې دورې لومړې دا هڅه وکړه چې دربار پدې قانع کړي چې شفيق له مخې ليرې کړي خوونه توانيدل. روسان وډخ ترورځي دشفيق له اجرائي قدرت څخه په تشويش او ويره کې لوېدل.

شفيق له ايران او پاکستان سره دروسانو د توپيواو شيطانتونو له مخې دارېکو خبر پرتيا ته مترجه و ځکه خو هغه هڅه کوله چې له دغو کاوډيو اسلامي هېواد وسره دروايطوله منځه وځه سرطاني دافې ليرې کړي.

دهيلند او ټوټرون وروسته شفيق له خبريالانو سره په مرکه د افغان ملت د جريدې دخبريال د دغې پوښتنې په ځواب کې چې د پښتونستان مسئله به هم پدغه ډول حل کړي شي وويل هو! موږ نه غواړو افغانستان د پښتونستان قربان کړو.

روسانو دخپلو ټولواکمانانو په لګولو غوښتل شفيق له منځه يو سي پدې اړه لنډه او اسانه لار چې دروس دګټو تضمين وکړي او مستقيم تېري او تسلط لار ورته برابره کاندې په لومړي قدم کې

هغه د داؤد خان رامنځ ته کول وځود خپل تېري او تسلط د مقدمې په توګه ترې کار واخلي.

په خارجي او داخلي ګروونو کې د شفیق نوبسترنه او جدي کړنې د دې نړیو ورکاوه چې افغانستان به په لږه موده کې په خپل ځان متکی شي او ښکېلاکګرو لویې به وشلېږي لکه چې په ۱۳۵۲ لمریز کال د شریږه ۲۷ اعلان وشو چې ۱۵۲ صنعتي پروژې د ۴ ملیون افغانیو په لګښت په پېښور ډول کېږي چې د هغې د په کار پیل کې اوګټه اخیستې سره د هېواد ګټې اړتیاوې پوره کېدلی شوې د ۱۳۵۲ د جون په ۲۳ نېټه اعلان شو، چې ۱۰ بېلابېلې فابریکې د ۲۳ ملیون افغانیو په لګښت جوړېږي چې د تولید، د کارګرانو له پاره د کار د پیاوړتیا، پانګې اېښودنې او د اړتیاو د پوره کېدو په اوږدو داخلي منابع د په کارولو کې له مخې یې پخلنګرۍ اقتصادي اړخښت درلود د پوهنې په برخه کې هم ځانګړې پاملرنې تر ګډو کېده او لیدل کېدل چې د بیروني علمي پروګرامونو د عملي کېدو له امله به د فرهنګي استعمار د نفوذ مخه او د ځوانانو د افکارو د مسموم کېدو لار وټرله شي د لوړو زده کړو د وزارت تاسیس او د لوړو زده کړو په وټه کې د پروژو له نوي سره په علمي او عملي بڼه عیار ول په دې برخه کې چې د اوجیتکتیا سره پرمخ بیول کېده.

د دغو ټولو جدي او اغیزمنو هڅو جریان چې د هېواد د اقتصادي حالت او د وګړو د بدبختۍ، فقر، لوږې او بېکارۍ د عواملو له منځه وړلو او د بهرنیو طاقتونو د نفوذ د مخنیوي په لاره کې ترسره کېدل د مسکو د ویږي او غوسې او د نورو هم ژغورنده کړلو له دغه ویرې چې

هېسې نه دغه پسته او توده مړې چې کلونه کلونه يې دهغې د تر لاسه کولو له پاره هلې ځلې کړې له لاسه وکړې د شفيق د حکومت د نسکورېدو له پاره پر داؤد خان لاس وواهد او خپله غه يې پرانستې پرېښود. او کوملین له خپلې مخې يو ستر خنډ چې هغه د يوه پيو ، هوبنښيا ، مدبرو عامل حريف موجوديت لمنځه يوړه.*

موجم شفيق دخپل صدارت د پرېلېز موده کې وکولى شول چې د اسلام د بنېنه عناصرو د فعاليتونو په وړاندې د يوه کلک بند بنسټ کېږدي او د لاد بنيت او فساد پر ضد گڼي اصلاحي فعاليتونه بسپړ کاندې.

ټولو موجودو څېرو وړتيا لارښوونه وشوه چې دا اسلامي مقالو او مضامينو له پاره اختصاصي غونډه ولري د اداري فساد په تېرو شوو شورت پرونده شفيق د حکومت هره څيز فعاليتونه او د سلطنتي کورنۍ د ځينو خود سرو عناصرو مقابلې د شفيق د جرئت او شهامت ښکارندوى گڼل کېږي.

د کهيځ اسلامي جريده د ۱۳۵۱ لمريز کال د دلوې د لومړي نېټې په گڼه کې ليکي:

« بناغلي شفيق په خپله مطبوعاتي مرکه څرگنده کړې چې موږ د خلکو هيلې دا اسلام د مقدس دين د اساساتو د پيروي په اړه درک کړي او هغه درې چې په خلکو کې له مقدساتو سره د بې پروايي اوساښتې له اړخه پيدا کېږي ما خپله حس کړې موږ به خپل ټول تران د دغه ډول سرغړونو د مخنيوي په لار کې په کار واچوو.»

*- د زيات تفصيل له پاره وگورئ د سايس و جايات رومن د افغانستان - د ملگرتيا د ۲۲۶ - ۲۳۰ مخونه.

کهیخ لیکي «دیناغلې شفیق دغه څرگندونې نرمون په نندوځله د تبصرې او پاملرنې وړ دي چې پدې وروستی لسیزو کې د حکومت یو مشرم نه یوازې پدغه ډول صراحت د دغه ورسره غوږونو په هکله نظرونه څرگند کړي او د هغو د مخنیوي په لار کې یې د مسوولیت احساس ندی کړی بلکې غالباً هغه څه چې د خلکو په وړاندې له مقدساتو سره یې پروایی او ساتنې کښل کېږي دوی یې پروایی او د ښمنۍ نده کښلې او هغه یې د سیاسي ډلو ترمنځ یو ډول اختلاف - کښلې همدارنگه هغوی د دغه ډول سرغړونو د مرتکبینو د اصلي خبرې له برېښه ولوڅخه ځانونه گوښه کړي او دا جرئت یې نشو کولی چې د هغوی له خبرو پرې لېرې کړي او هغوی که څنګه چې دي - هغسې تېولي ته وروښيي او قانون منګولو ته یې وسپاري»

کهیخ په پای کې لیکي: «موږ پداسې حال کې چې د دیناغلې صدر اعظم شفیق د دغه احساس او درک هرکلی کوونکي یا ترې نرمون په عقیده، دیو صدراعظم تر تېرلو ستره دنده پداسې شرایطو کې چې افغانستان د تاریخ له نازک پړاو څخه تېرېږي داده چې اسلامي اړخنستونونه پاملرنه وکړي او د اسلام د مقدس دین د ښېګډه والو لاسپړونو په رڼا کې د مادي پرمختګ په لار کې ګړندی قدمونه واخلي»*

شفیق که طالب وکه محصل - که د دولت مامور و او که په پوهنتون کې استاد - سفیر و او که وزیر او صدراعظم - د هېواد د پرمختګ اوله هېواد څخه د جېبیا کلو د لاس په لاندون او نرېږيال استخبار د توطیو او مانو روځ د هېواد د تغوږنې او په خپلو پښو وړېدې هیله او احساس یې په زړه کې

* - کهیخ اسلامي جریده د ۱۳۵۱ هـ ش د دلوې د لومړۍ نېټې ګڼه

غورځنگونه وهل هغه د هېواد د پرمختګ سخت لېږل و چې د دغه ښې او احساس څرګندوی له لیکونو او شعرونو او شپه او ورځ کار و غولنی پلانونو او موقف له مخې ښه ترلاسه شوي.

خو څنگه چې نړیږه ښکېلاک د دغه ډول هستیو په دښمني اوله له منځه وړنه ځکه هېڅ ډول وحشت او شیطانت درېغه نګري اودغه ډول کسان تر تېرولو لوري له مخې ليري کوي. اود خپلواستعماري ناولوا هدا فو په لار کې يې سترځنده بريځي ځکه خبري په دښمني کې په هېڅ ډول جرم او دسيسه صرفه نه کوي ځکه خبري د شهيد شفيق پدغه وينا پای ته رسوم چې هغه د صدارت په وخت کې د هلمند د لوبو تړون په هکله د توضيحاتو په لړ کې کړي وه:

زه د افغانانو پر فطري دريت بشپړه عقیده لرم او نن يو ځل بيا د دغه درایت له مخې حساب اویس هغه تکیه کوم هغه څه چې زموږ په تړان او سنجش کې ووهغه مود هېواد د مصلحت او ګټو د تأمین پرغرض تره کپړل د دغه مصلحت او منفعت وروستی تشخیص د افغانستان دشورا په واک کې چې دخلکو دارادې ښکارنده وی ده ځای لری - که زموږ کړنې يې سمې وګنلی زه اوزما ملګری به ښکېرغ وي چې هېواد ته دغه مصد گرځېدلی دی او که زموږ په کار او سنجش کې تېروتنه ومومي بيا هم زموږ ښکېرغی ده چې د دولت اساسي قانون پېښسور ده چې د يوه حکومت تېروتنه پرېنتی اورا تلونکی توکم وپېيلی شي.

لوی او تر اتا خدای دې چې کړې چارې او کارونه د هغه په لاس کې دي زموږ ها ندا غیزمن وګرځوي اود هېواد او خلکو مل او مرستندويي.

* - و - که جبهه ملي جريده دا ۱۳۵۵ هـ ش د کب د ۲۴ نېټې ګڼه.

*

*

*

ماتوقعات مردم خود را در قسمت پیروی از اساسات دین مقدس
اسلام درک کرده و دردی را که از نگاه بازی کردن با مقدسات مردم پیدا
می شود من هم حس کردم و ماسعی خود را برای جلوگیری از تخطیهای
دین قسمت به خرج خواهیم داد. *

و یک گنج جریده دشتیق دمصاحبی بیو برخه.

د ۱۳۵۱ لمریزکال د دلوې د لومړي نېټې کښه

الحاج ننگيال

د ۱۳۶۷ لمریزکال د وری ۳۰ مه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دسر خبري

داشعرونه هغه وخت ويل شوی چې ما په دارالعلوم کې دیوې -
مجهولي آيندي خواته زه اواز په وېره وېره خاپوړي کولې. دهغي
نه وروسته زما پېر شونډې کې دېر تحولات پېښ شول. دهغي آيندي دېر برخه
ولوس، شوه او که زه د دې اوس نه په دې کم وکړم خبره ولې ما به دهغي کمال
نه په هماغه تنگ، تريولو پټه تېله دارالعلوم کې دوه اوږدې کلونه جوړ کړي
ولې.

د طالبانوپه دنيا کې دې خورو ورواند پښتو زما د حوالې د ماشوم ترب
په دوره کې د الفاظو جامې اغوستي دي او واقعا ما ته د غسې ښکلاو کېږي
لکه يوه ماشوم چې د پټې تيارې دنيا نه رها ته راووتې. دارالعلوم تياره هم
د مسوړه کپړې د تيارې نډه کړه.

خود دارالعلوم دنيا، يوه نېشه هم لرله چې يوه نادره شان خودي ورسره

ملګري و ه لوسړه د اوسني اوچي ځينې پي پخوړي . دسري نه به پي هغسې
شکاک جوړولو پي دیکارت به پي په هدیره کې په خپله خبره پېښمانه کړي . د
دارالعلوم دغې مېړې ته کله کله زه د هغې اوسپنې نظر کوم کومه چې په
سنډان باندې پي رحمه تکرول شوې وي . که په اوسپنه کې پوره مټره نوري
پوتې پوتې شي اوچي رشتيا پي اوسپنه وي هغه وغځېږي ، بيا نو خوسنه
داينکړه چې څه شي ترې جوړوي .

زړه چې اوس د اشعرونه لولم د دارالعلوم د دنیا د دې تړلو نګونونې پکې
شته مګر وهر ورسره هغه تاثرات او انفالات هم راټول شوي دي کوم چې
زما طبيعت په هغه دوره کې د آئيني غونډې د يواړو ځای نه پي چاڼ او پي غلبه
سره را اخيستی دی .

کابل راډيو ته چه د پانې چاپ د پاړو وسپارل شوي زه په مصر کې وم .
د هغې ځای نه ماډېرو آشنايانو ته اسرې وکړې چې چاپ کار ته پي پام وکړي
او ځينو مخصوصاً زما مشرولو محترم دوست صديق الله رشتين چې هغه وخت
د پښتو ټولنې رئيس و ځاري هم وکړه .

خو کله چې زه له اريېکې نه راوګرځېدم هر څه ترې تم شوي وو او پېر
شوا خون يې يو څو پانې په مطبعه کې وموندلې چې د کوم بد قسمته ماشين کار
دغوي دودې يې څلور کاله په خپل تغرک کې تاوده کړې ساتلې وه .

اوس ځينې دوستان مخصوصاً بناغلي حبيب نوابي بيا بيا را تر لاسي چې د پانې پي
ضروسو يو ځای شي زه دوی دا خبر قسم خوږا بله پي نشم منلې چې زه په دې شورو
کې دنن په رڼا کې گوټي ووهم . دی يو څو نظمونه زما د ژوندانه د يوې معيېښي لوري
تاثرات او خاطرو پي غځلي غږېږي کي امانتي ساتلي او زه د دغه امانت خيانت ته هيڅکله
تیار نه يم .

پیغام

د ژوندانه دکار او فضالیت د تود وهنگامو په شاوخوا کې د کوشش او مجاهدې د جدبالتو د تنازه کولو او د مسرور والو او احساساتو د پخلا کولو د پاره یوازینۍ وسیله شعر او ادب دی.

د وجود او امکان په لامتناهی فضا کې د مینې او محبت ، سوز او گداز ، درد او جفا او حسن او جمال د انداز د تمثیل د پاره د شعراو شاعرۍ تخلیقي شوی او انساني ژوند په مختلفو ادوارو کې شاعر د دې وظیفې دروند مگر خوند وړ پار په خورا طبعي او علاقمندی په خپلو او بړوا خیسټی او د ژوندانه د هرې کرښې او هر ناز او انداز نه یې په یوه دېره ښکلي او زده وسره ونکې پېر لیکي تر جملې کورې ده. د عقل او فکر په جولانگاه کې د خیال ترورو پروازونو زما د سینې په نفري کې د یو ویده خوږ لمن نه یو خور او خطا بخږې راولوړول او د « پیغام » په نامه یې د پښتو د ادبي کلکشن د پښخو کلونیز بېلابېلو ته په مینه وروړاندې کړل.

د اسنډرې چې د یو مات زړه د بې سوره رباب داوم غورتیا وروڼو په تال - چې هغه د یو سرشار او تهېد ونکی ذوق په تېره شا بان ترنگېدلی - ویلي شوی دی زما غونډې د یو آرزو مند او ارامانجن شاعر اسرې ، زما اوښکې ، د ضمیر آواز او د خیال کلونه دی .

لکه څنگه چې شعراو شاعرې د حسن او جمال او د قدرت درنګین تکوین

سره غاړه غوړی، ده نوځکه شعروادب وچ په وچه یوازې خشکې فلسفې ته خاصول زما په خیال د ادب او شاعری سره یوه لویه ګناه ده. په همدې لحاظ په دې مجموعه کې د عنصر، حیات او محیط د التائی مضامینو یاد ملي او اجتماعی احساساتو ته پرته د شعروادب د حقیقي دوستانو او د حسن او جمال د هواخوارانو د خوش طبعی د پاره د مینې او محبت یا په بل عبارت د عشقي او تغزلي اشعارو چاشنی هم تیاره شویده.

بنا پر دې نو د جمال منکرین، یا هغه کسان چې د خالص تغزل طرفدار دی او شعروا شاعری د ژوند د پاره نه وسیله کوي دا دواړو د دې کتابکې د مطالعې نه خط نه شي اخیستی.

په هر حال، زه دا خپل نا قلا زړه نازولی اړمانونه او د سوري سيني تاوده فریادونه ستاسي په مخکې بزم او په تنه پيچي دا کړي او د یو عالم سوز او ساز د جهان نه راغلي نارې سوري به زما د لاله لاندې او وار خطا خلعتوب د یو رنگین سوغات په نامه ومني او زما دا امیدواراړې پي کال بوت کې به د حوصلې ساه واچوی.

په مینه . م . شفیق

کابل دارالعلوم

حـل - ۱۳۳۰

①

ماله غېر د محبت کي ښکلی شړوند را

نژدگي د جست او خنژلکه سپند را

بوالهوس يي چي لري په عيش و نوش کي

د عمل سپينو خولگي هغه خونند را

②

استغناء د يو بېخوده ديوانه را

پاکيزه د يوه دميني کاشانه را

نخمي زده يي لاپه نوهر و وينورنگ کړه

سربازي د يو سرتېري پروانه را

۳

سرو منزل دارمانو نوانقلاب را

دشروندون د مشکلاتو سره تاب را

د مستانو غوندي رنډي آموخته کړو

سرنوشت يې باب د ميني د کتاب را

۴

افتخار د محبت په ښکلی تاج را

سمندر نه اورد ميني کپ خراج را

په ښکلي او په ماف يې لارې توکړي

ته غنا د زړه اتوم په احتياج را -

۵

زړه ګورې چې د مینې مثال لکه

لبونې غونډې سرخوډه طبیعت را

د شری نه چې تر غرشه پکې خای شي

دهد ف په دایره کې ها وسعت را

۶

درد و غم د محبت کې خوږند سرور را

دېره خای دار ما نو په ګوه طور را

چې د حق د پاره دار په لیمو ښکل کړم

هو مړه جوړش د سربازي لکه منصور را

٧

ماله شروند د طوفاڼي غونډې جهاز را

خاص يوتا ته يې ملا تېته د نيازا را

ستا د نهو آسمانو پر دې چې وشلوم

هوښو زور، قوت د ميني د پيروانو را

٨

د تاثیر نه د هک يو تود او گرم آه را

د زړه کورمې د درد و نو منزل لگا ه را

کړه سپوږم غونډې درنه کړه يې پورته

هسې نه چې په خفت عروج د کاه را

۹

مادیت د غروب لاهو کو تباہ کړو

زموږ زړه روح ته یو غیبی غوښتنه امداد را

معنوی اساس موږ ټینګ پریځای کړت کړه

د منزل په لورې بیا موندنې د باد را

۱۰

آینه چې د جهان د نندار ویشي

د یو مومنی درد مند زړه یې جام جسم را

د توحید لمبې یې سرې لرو سینه کې

د بوتانو نه خالي د زړه حرم را

۱۱

سرو لمبو کي سمندر غوندي آرام را

په خپل لاس مونږ له دخپل فکر زمام را

چي وږمه د حرکت او ژوند پکي وي

د سحر د باد په خوله هغه پيغام را

۱۲

زړه د درد د ملغلرو خريزه را

دهد ف بام ته د لور هميت زينه را

ورانده مينه چي په مينه بڼا ايسته کړه

د پاک عشق په سرو لمبو سوري سينه را

۱۱۳

په خټګر د درد او مینې سوری داغ را

سینه ټوله د معنی د کلو باغ را

دې تیاره سفر کې لار رانه ورکېږي

ته په لاس د محبت ښکلی چراغ را

۱۱۴

یو مواجه طبیعت لکه دریاب را

د پاری غونډې ته پورته اضطراب را

بېنوا سره باران په کړیوان وکړم

هسې نرم، اوبه زړه لکه سحاب را

۱۵

توقع نه خدايه طبع بېگانه را

دندې کور د پاکې مينې کامشانه را

قناعت او استغنا، چې په نصيب کړه

دانه غولړم د شاهانو سامانه را

۱۶

زولنې د اندېښنوراته پرتې دي

يو طرفان د پاکې مينې د جنون را

چې سره خواړې پرې باسې پر خمو د کې

دې نه شپې د درد و غم په مېړتون را

۱۷

د تقلید زو لښې ماڼۍ کې زموږ نه

د عمل جذبې کې ذوق د اېست کار را

څرپاودنه رسوم بارگاه د عرش ته

آه د زړه ته یې آسمانه لویه لار را

۱۸

د شړوند پړه صنف یې شمېرکې وکه داندي

د نیمگړې شړوند عوض کې پوره مرک را

زه به خوله د شکایت نه مهرولاک کړم

ته کلشن له د شړوند وړن یې ساز وېرک را

١٩

چې راحت پکې د قوم او جمعیت وي

ماله فخر د از مېښت په دې کې راوړا

چې سکه دې دا فلاس زما په نوم کړ

نوپه زړه د محبت کاڼه جړا وړا

٢٠

په سينه کې يو د مېځېست طوفان

د يقين په زړه محو تورتو کمان را

په زړه قصو چې زړه ستري ستوما شو

نوی عَصو، نوی ژوند، نوی جهان را

۲۱

قرباني چي سرنامه دكوم اشروي

مدرسه کي درس ددغسي مضمون را

تاشي له يي چي بنکلی پر دي پر پړوي

زولخي په پښو د مينې د مجنون را

۲۲

په لمبه د عشق پتنک هومره گدازا را

زړه محفل د محبت د سوز و ساز را

که ي شمېري په تکیه د مفلسانو

په دولت د محبت رالاه اعزاز را

۲۳

خمخانه دمحبت ٲي بساڪي را

ٲه يوه جرعه دميو ٲرواڪي را

ٲچي ڪري دي ٲٲڪليف ڪره را ٲه غاره

نودنور ٲله قبود و خٲلو اڪي را

۲۴

ناقلارونخ دميني له دوا را

دوصال ٲه مستانه ميوشنفا را

دشين خال غوندي به ٲيني ٲتدي ٲدم

افتخار ٲا بوسي لكه حنا را

(۲۵)

ديارانوسره مينه په اخلاص را

دکوهر وړسي هڅه دغواص را

چې دميني د خورند چرخ نه چوري

طبيعت لکه یتک غونډې رقاص را

(۲۶)

چې مني يي ناز نياز هغه دلبر را

نغری سينه دميني د شرر را

موجوديت چې حق دپاره ټول فلاکړه

تېرو غشود جفاله سينه سپر را

۲۷

د سحر چوپیه چوپیا کي غریب ووي:

ماله ربه دخيل مرک او ژړوند وړاک را

داد ظلم او دستم دنيا دي واخله

ناولتياد «امتيان» نه جهان پاک را

۲۸

د زاهد سر په نفلو ميروېش را

مفکوره د قام دخبر لاله همېش را

ښه مې ورسوه قوم او جمعيت ته

نه لرم غوندې لکړېه زهر ونيش را

۲۹

دې تر ټرم له لکه نسر هو موره مشال را

دېرو غنکې لار ورو پورې وصال را

قافلي نه وروسته کېږو ساعت کې

په شېبه کې مونږ له توان د تلو د کال را

۳۰

فرغون مو په سر پېږې زړې محوه کېږو

د جگړې تاب و توان پخپل الطاف را

د انسان له وينو غوښو نه غذا خوري

ته نجات له هو موره جوړ و اعتراف را

۳۱

دملي اود قومي خدمت په لار کي

داغراضو، شخصياتو احساسات پ را

دانزل دميخاني ساتي درد مند ته

پيالي درد نه ډکې بنۍ او چپ را

۳۲

دپتنک غونډې دشعبي نه طواف را

دې تياره کي ته يونوي انکشاف را

«امتياز» په عدل تندردۍ چي لوبږي

ته نهاد مساوات پخپل الطاف را

۳۳

په مکتب د عشق او مینې کې سبق را

زړه په وینو باندې سور لکه شفق را

د ابدې پورې سوړ ژوند ون بدل کې

داشنا په غېږ کې عمر یو ر سق را

۳۴

د خزان په ویره کده و بوتو و وې

روح راپو د پسرلی کره نوی ژواک را

د آنزاد و ملتو د سپر غوښدې

مخ په پورته مونږ له هڅه چا لاک را

۳۵

ماوېستلي ده توبه د تشدد نه

په سره سينه د دې وطن اصلاح را

وړکار نه شو د کوندي نه ارتقا ته

خوار بښتون له دې خوار بڼه فلاح را

۳۶

آبرو مند مې که ساقي زما خوا ونده

غني زړه او مړه سوله د قانع را

د جگړې د شړوند کړې مې کيڼه مه کړې

يو مشکل چې وړکومه بل مانع را

۳۷

حذر ربه له بځايه احتياط را

اقتدارې دخواهش په انضباط را

دشوندون دجنگ جگړه پوښاخوځوځي

يوساعت هم دپيغواختلاط را

۳۸

ستادنياکې بس دميني عالي اوج را

ښار دزړه مې ډک دخيرو او دپه فوج را

ابا سيند دزمانې پيم لاهو کوکړې

دمستی او شونډه ډک شړوندون د موج را

۳۹

انزواء اور بهبانيت نه ٿي وساته

دعمل ۾ به خرچ ٿي تاوڌ ٿر وند اربت را

ٻڃي صحنه دا اجتماع وارو ته توده ڪه ٻڃي

هسي ڪر موجد بوله سينه بست را

۴۰

ٻڃي لسري ٻي بلبلاڻ ڏکڻ ٻه ساڙي

پروانه غونڊي ٻه سوز ٻي ها سروز را

ٻڃي وڌا رشم پيروي ڏخيل مسلڪ ته

خواري خبتي ٻه ٻه مثل ڏمز ورو را

٤١

نورې هر څه درته پرېښوده خاوند

آزادي او درد او مينه د جمال را

داشنا په غېږ کې پروت يکه لوبېږم

حقيقت تعبير د دغه خوب او خيال را

٤٢

ماله زړه زخمي زخمي په درد د وارا

آزادي او حریت په دې دنيا را

چي د قام په درد مي وځوري هغه خوښ کړم

هسې شافې ښکلې ذوق د تمنا را

٤٣

په تولى دريا کاروې که شمېرې

دغې ديراو تېخاني پورې الحاق را

جنت خه کړم ستارضاې نصبا لعين دى

دوفا توفيق په عهد د ميثاق را

٤٤

سينه ياکه له وهمونو، له وسواس را

بند، حيطې کې ې آواز له انعکاس را

چې خدمت يې قوت وکړي قام، تېر ته

هغه مټ، هغه بازو او هغه لاس را

٤٥

سمه لارلويه په لوړې دمرل در

داویده پښتون چې ولښکې پرې هافر ادر

چې مې عزم ته دغره وليستل هېڅ نه وي

دکوشش جاذبې مې وليښې دفرهاد را

٤٦

په لاس مونږ له دقومي ترقي جبر را

دبشر دځاننانو چرغا مـرـرـ

خوک چې غولرې: آزادي امن پې نه وي

دهغوی زوال نصیب، رنگونه خبر را

(۷۷)

یوسرشاره طبیعت لکه مینوش را

حق دپاره مال و سرود و کسری جوش را

داحساس لمپی می سړي لره سینه کې

لمپلی یم د ندر کې عقل و هوش را

پسرلي ته

خوږي چي خپل آهنگ ته کائنات

د فطرت د ښکلي ساز هغه نغمه يې

که فرياد دي چي ماحول راوړيښ پري

د ژوند سيند کي ها د شور او زوږ زخمي

دلعل بخږي

ستا په مخ سپيني خوږي چي وي راماڼي

ښکار پدي لکه دلعل د بخږو

ما پري شونډي چي راټولي کړي شو وډکه

لکه ستاغوندي پي خوله د ملغلرو

افغان ته

کاشکې مړوې چې پې هېڅ نه وی لیدلی

دادستا په مرک حساب ژوندون افغانه

لکه شریږي ټول قومونه سره یو شول

ته شکېلی تنی پروت پې پرېشانه

اخطار

که د یو پې هم په دې شایې اوسېږو

نوپه مړو او معدومو به شمېږېږو

راځی هلی چې لاسونه سره ورکړو

گوهری داسیلاب! چې راځی لاهو کېږو

کاتہ

مہرو پي ستر کي چي راولو و پي خماري

جو پرو پي يہ جہان دزو پي لاري

پہ اعجاز دي لمبر لي دا کاتہ دي

چي پيہ شتہ مي زلزل پي کري راد و خاري

ماشوم توب

هم هغي نشاط پسي پي ستر کي اوري

چي پي و دزو پي سره پي کله واره کي

تسم پي روح نواز پي شونہ و بينکل و

هر سبق پي و دميني سپياره کي

شروندون

حقيقت دی افسانه ده که رومان دی

که کوم سازدی چې نری نری غلک پري

لماز بجه ده چې پري لويي ماشومان کړي

يوه دمه ده چې رنگ په رنگ که پري

احساسات

بله لاره رانه ورکه ده زندان کې

ستاپه ياد ستړي داوښکون وينونه کړم

زړه چې وايي چې دا توبې پردي وشلوم

په طغيان دا احساساتو خا^ن درلنده کړم

ښکلا

د ژوندون د ستړۍ توب سره پوره خواږې

يو هر کوم د قلاوړۍ او د لاس شسته

د عمل جذبې که غوړې په کار شي

تازه کې او طراوت لره ښکلا شته

هېوړتياو ته

پاکې کړې لارې د خپل قوم خادمانو لره

د وفلاس وړ کړې د صدق خاوندانو لره

د نړۍ عصرونه ټکونو بېل افسون راوړې

سترگې په بريد پرانيستې ښايي افغانانو لره

وطنخواهانه

دملګرتوب لاره پيدا کړه د دوستانو سره

په يوه مسلک باندې راغونډه شنه اشنايانو سره

دشنائی دملګرتوب مفهوم يو نه دی ځکه

د دوی په منځ کې تفاوت شته هوشيارانو سره

دسترګولو پې

د سپوږمۍ د سپينو وړانګو په ډولۍ کې

غلي غلي د پردې لاندې موسکېږي

په غلا غلا کا ته کوي وار خطا کوي

دا چا سره په سترګو کې لوبېږي

يوه آرزو

هغو تروپکي له بدو سترو کورسري

دواړه ناست وي ديو شرنډ خوړپه غاړه

پريده پيل کي محويت هومره بېخود کسري

رانه هېر شوي دامادي کائنات واره

خدای ته

خومره پاک اوسپن کتاب دې رالېږي

سعادت دې دانسان په کې ليکلي

خورمان دی د تاويل، تقلید آفاتو

لانه ورک کړوپه حاشيو کې غلي غلي

د حق دښمن

علمېود «امتياز» دښمن د حق دی

داچې کړچي اوږمېږي جگ او شمله شخه

یم لوی شوی خپل خانه د ابراهيم کې

لاڼه خوا په دې نمرود باندې کړم ريخه

ښکلی پلار ته

کائنات دې په رڼا دمخ رڼا دی

ستا په غېږ کې جوړېدې دنيا ارم دی

تبسم دی زلزله د تن په ښار وده

ستا په موسکومو شوې وروې قسم دی

مینه

د حیات په خوب اوده وم بوکښېده

دامید هر بڼې ولیده، رو یا کسې

قلایرې مې پله زړه راغله د لاسا شوم

خو هوږه خوښه دی په آرزو او تمنا کې

امد

د بڼې غاړې سیند چې کورې مینه داده

په طوفان پي د حیات کشتی لاهوده

دلته لوبې په سر، تاج اوننگ ونام شي

عاشقی په شاهي نر کېږي محسوسه

خلوت

پي حريم دي د اقبالونه خالي كړه

كله ما هم دنسيم په خوله در بله

ستا په شونه وي وځي د پسي په غېږ كې

او د يوه د محبت وى ساته بله

د حيا خولې

دا شينم د گل په پانونكې خلبېږي

كه په منځ دي د حيا خولې راماتې

چې په بدو بدو سترگو ودرته ككړي

رب دي كړي د بوالهوس د مرگه پاتې

دمحبت کري

ددنيا کلزار به وچه سره ميو وه

که موسکي پکي پيمخي خوبان نه وي

په شاوندون به دجهود سره تياره وي

که کري دمحبت په جهات نه وي

آزادي

پوه ښکلي شان ليلي د سعادت ده

چې پلويي په مغرب کې نيمکڅو دی

يوری د زلفو پي نسیم دلته سراوړی

بس علاج زېږونز د وارو تلو سودی

بڻخودي

د پسرلي په دې رنگينو هنکا مو کې
د تنکو تنکو کلونو په وښو مو کې

داد چاغېرې ته ورو غلېم چې ځان ې
رانه ورک شوي د يو مست حسن جلويو کې

تمنا

د اسمان انگرې شې چې د يوې بېلې
مادې خواته په خدا خدا درېلې

زه دستاو ته د شپې غېږ کې اود هېڅ
زما هو خوا هڅ ته وايي : بېلې بېلې

رسول ته

دونه زار شوم سر پر پوږته کړه يو ځلي

په اشنا جامو کې ورک يې ستا پيغام کړو

په اسانه په کې ساو بسترل محال دی

هو مړه تنک يې ستا هغه پراخ نظام کړو

غلم ته

د بستان کې د ايشيا چي زه استا د وم

تالو سترله هغه وخت کې سپياره

مخ دې تور شنه اوس زما د سر د غوږه کړې

ته او خدای نو په همدغه قوراره!

التجاء

که داغوارې چې هرڅه نه يې پروا شم

مادمينې محبت په لارې ولونډه کړه

که به نه کورم پرې حق او حقيقت ته

ما په هسې يې نظر وستړ کړو ندکړه

انتخاب

په شنو سترو د سپين غره کې چې اشاروی

دهغي په غاړه وي له ماشوم توبه

لبونی روح مې يولنډې وي هرڅه نه

بې له مينې، ازادی او بندګلي توبه

په خوب کي

د سروکلو ديو ته تل په منځ کي دواړه

غېږ په غېږ ووو خوله په خوله غاړه په غاړه

و نسيم دې ثنا خوان په کونگه تړ ب

اوسپوږنۍ وه په تعظيم غاړه په غاړه

په خيال کي

د سپوږنۍ د پلوشو د سوري لاندې

په مکيز مکيز موسکي شۍ راسره خاندې

تسلي دې په خاموشو کتو را کړه

دواړه شونډې دې په مينه کړې راوړاندې

چو بستون ته

دهاقي غورېکي اوده پي بي انصافه

خلک کړي داسمان په کنارو کې

ته لاوي الف بي د تر بڼه کيڼو

د نفاق او جهالت په سپيارو کې

شکوه

دې دنيا کې چې هر څه زه موندنه دی

واک د بل ژبه د بل او کار د بل دی

مال زه موندنه ملک زه موندنه خواري موندنه کړو

عیش د بل عشرت د بل اختیار د بل دی

پوښتنه

داسپوږنې په سپنور وېخو کې ښکار پري

چې رنگې رنگې په مخ يې راخوړه ده

که سپين مخ دې ديو سپين تقاب نه لاندې

داسپوږنې او د نمر پوږي مسخړه ده؟!

توده خبر

د دنيا له کيږو داره وم ستومانه

زه ښځم ده وېرېم چاله دې جهان نه؟

د اتوده غېږه د چاو چا په مينه

د پاسته لاسونه کړه چا پېر زما نه

ماشوم نوب

خه وړې وړې چې د لیونتوب دی

چې شتاب کې یو طرفن ورنه جوړېږي

یو صورت دیوې شورو بیخودی دی

سرشاري او پښمې کې چې موسکېږي

شباب

لېونی غونډې یو خوب دی بې تعبیره

اضطراب دی او که تندر په سکون دی

په مستی پکې غورځنگ کړې په موجودو

آطوفان د بیخودی او د جنون دی

بينائي

سلسروې سترگې دواړه پړه پړه شي

چې بي نه ليدل ده هرڅوم زبه وا شوي

دا چې اوس په پټو سترگو هم ليدل کړي

ستا په مينه کې قسم دی چې بينا شوي

فرياد

دا توبې مې چې اغزي د زړه په سترگو

کوم چې رحمه کوم ظالم او کوم صيادي

چې آسمان په ظالمانو نه را لاس وېرې

معلومېزې بي تاثيره ي فرياد دی

د ضمير اواز

منځ د تورو وږيڅو نه راووزمه برېښنا يده

خانانده ، ځلېږمه ، بي خړې سپين سبا يده

نزه د تخير د زړو تيارې لسره وړنا يمه

اوسم په سينه کې د زړو غوږن سره اشنا يده

راچر په جذبيو شي طبيعت نو زه پيدا يده

عمق د فطرت د زړو نه دې د نيافته راشمه

په دوت م په سينه کې د اميد او دارمان په شان

زه تهرته د صدق م ، بي رياريم د وجدان په شان

پاک چي وي د وږيڅو نه د هغه شين آملان په شان

برق م د يقين غونډې او زه م د گمان په شان

غږ په گمراهانو کوم هاتقي آواز غوږنډې

لاړلوم د غيب سره موجود م ديولنډ غونډې

پاکه تکه سپينه صيقل شوي آئينه يمه

سيند د صراحت کې لاهر شوي صفينه يده

بام د مراد ونو ته په لنډه لار زه يمه

تن و لارو و نه د چولي د منځ چينه يمه

اخلم الهامونه له قدسيانو له ملك خنى

چمدلم دښتنگ غوندي دشمې دملك خنى

نه دږو پروې دا احساس غوندي لوبېږمه

طاته سترگوږه اوره که غوندي خلېږمه

ږو چې روند اوکون شي نوږيا هېڅ نه معلومېږمه

خه تدبيرخوږنم چې تېن وږم خطا کېږمه

خانله چې وچلن شي قيمتي دى مصلحت زما

ننگوري ظاهرته قوانين دشرعيت زما

ودان م ارجاع سړه، دغدر نه نفرت کوم

پاکېمى القاء ده دښمني د خنيا نت کوم

پکې پي ساتم دا زوکانون حفاظت کوم

نو غاري انسان ته د وحدت د امنيت کوم

نه منم ظلم، رحم دى آواز زما

لارږو پروې کړي آهنگ دښکلى ساز زما

غواړمه انسان نه چې درد وغم اشنا دي وي

زه غلامي نه منم آزاده دا د نيا دى ب وي

بدې ي تياره شي رنایي د سپين سباږي وي

محو دي رجعت شي که خه وي نواز تقاږي وي

مړه کالېږد د ژوند له نوى ساه د حرکت غواړم

تېرما فسانوږنم د نړۍ ژوند نهضت غواړم

شړوند د شرف غوږم د ښکونکو طرفلريده
خوب زما عادت نه دی د شپې ورځې بيللريده

نیم پر تقلید کې هوا خوا ده ا ب ت ک ا ر يده
ایکې دو جلان سر روڼ پیر یو کلا ر يده

سوم خوشحالېر مه پر تېرېږه د سیند پشان
نور په نښته خوا حساس ې وي د خولې په لټا

باد د هوا نوز نه دروند بهرې پنا بیایم
تا ته د نن درېس کې نوی فکر د سبا ښایم

تا د حال په ژبه، تحوله، په رهنیتیا ستایم
زه د شلم عصر د افسان په نامه دا وایم

تېر شنه داتوم نه خوږ جهان د امنیت کړه ساز
بهر ته کړه د زړه غوږ وونه، ولور و د خهیر آواز

خه معنی ؟

دومره فريب په سپين خاور د قلندرڅه معنی

په نړۍ عصر کې د دې زارو دفترڅه معنی

که مفکوره د خیر خواهي وي په مغزو کې د چا

نوامتياز د سپين اوتون د لارو برسره معنی

د زړه انگړ چې کړي جلري د پکې مينې رنځ

داسې دنيا کې تظاهر د نهر قمرڅه معنی

کوم استعداد چې تا پخپله خاورولاندې کړل

بيا د هغې پسې د خان ځنې سفرڅه معنی

خدای چې مينا سترگې درکړيدي او ديد شته پکې

ياغور محمد له نوله کرنگه له کمرڅه معنی

په لرڅو پرېڅو د آشنا سره د شپې په غېږ کې

چې زه مورنۍ م سپينې سترگې د سحرڅه معنی

شهر کل

«ته چي هسې بڼايسته يې ژېړه کله
خکه تاپه خان شيداکله بلبله» (۱)
ستا د بوی نښې په باغ پيو داري کړي
دلته نه راجي خودې له دې کبله
کومه غوټه دې دمينې وړايله کړه
سگرښي دې چي بلبل سره کوله؟
دادې رنگ دکوم مين د مخ اخيستی
چي د ژوند پاته نه دې دومه ژېړه شوله؟
دلبري کړې د بېدللو په جامه کې
دادې خه پرده په مخ وغوړېوله
اورېده مې چي تاوې په گونگه ژبه:
سترگې ووينځه ليلي له تفافله
گوره تېروستي ظاهرو د سرو گلونو
خساره دې سراسر وکړه **کا** کله
شاوخوا درنه چاپېره کلان سړو دی
ته يې ژېړه د مسافرو غوندې خله؟

نېوهېښم چي د دې باغچې کل يې
که زما غوندې راغلی له کا بله

حديقة الاندلس - قاهره

د اپريل ۴ - ۱۳۵۳

«خوشال بابا»

د ژوند سبق

خه په سپوږم ژوندون او په امان د تحول ځني

کله که تر بکني چي د فک ورسره نه وي

ځان دې جهمنګه په قرب باندې که ژوند غواړي

نه دې مخي مورچي له پې توپک ورسره نه وي

دلته دې زمونږه په ځانانونه کلا نړۍ

داسې سپړي کوم دی چي کوټک ورسره نه وي

خلاص به بېګناه بندي د فکر کړي زمونږ مله

خو که زولنې دوهم و شک ورسره نه وي

لاره به خطا تيارو کوڅو کې فلسفي نه شي

کله چي ملګري ايلن کلا ورسره نه وي

زه به د ساق پيال ته هيڅکله نږدې نه شم

ستا د خوږ وښوښد و جام چي کوک ورسره نه وي

پاتې به د پخوانده د لړۍ منډې رامنډې شي

ستانه کله چي سترګ ورسره نه وي

اوسه ژوندون پورې کوچې نه وي آزادې بکي

ودکه شاعري کړه چي مسلک ورسره نه وي

رنگین سحر

اړخ بدل شول ژوندون
يو رنگين غوندي مضمون
ککړي تفسير ديرون
د زړه طفل ته لمسرون
بيا نغبي د سببا وون:
يو نوم مرگ دی د سکرون
گر دشونو د گردون
د لیلی او د معجون
سر د فکر له رنگون
ځای د عقل افلاطون
د قدرت کوتر سکوندلی، په مستی، ک طبیعت دی
د جذباتو محشر جوړ دی، د رنگونو قیامت دی
د گلشن په زرغونو کې
د گلگت له میوو د کک
لار خطا غوټې غوټې بری

په کلونو دې شـوړې
چې یوسي یې وړ کولې
خو سبا دې تښتوړې
لکه طفل نازولې
په ناز ناز یې زړنگ کولې
په احساس لویې کولې
چې تالا والا ککېدلې

د سینې د سیند پښې، اړخ بدل کړول، مانونه
د احساس کشتی لاهو شوه، د مستی په طوفانونو

تمه یې وشولې د ځانه
ناوې جوړه شوه د نیانه
پیلې وغولې زما نه
د عقلونو له دوکانه
سجدې غولې د بورانه
یو ارم له دې جهان نه
د باغونو د فضانه
مستی پېغلې له باغوانه
مبارک دې شه انسانه

د نسیم د ساز پر دوکې، کائنات چې نغمه بار شو
د بلبلو تر انوکې، پیغا موندنه د بهار شـو
مروړې ووتراوسه
پخلا کېږي ارمانونه

بیاد ښکلونکې، چستې
نرګس تپتې سترګې ناست و
دا چې پېغلې غوړې خاندې
د شبنم قطرې نسیم ته
د غونچې په گهواره کې
د جمال د جوړې شوڅو
قافلې درنګ او بوی وې

د سینې د سیند پښې، اړخ بدل کړول، مانونه
د احساس کشتی لاهو شوه، د مستی په طوفانونو

د امید ماشوم ځلمی شو
مشاطه د جمال راغله
پیغامونه دریدې وو
بیاد هوش متاع وړکېږي
معشوقې د سرو ککړونو
نیا پېرود حسن جوړ کړه
د وږمو د وږی خېږي
غولې زلفوله کلونه
دافق په سحر و وړې

د نسیم د ساز پر دوکې، کائنات چې نغمه بار شو
د بلبلو تر انوکې، پیغا موندنه د بهار شـو
مروړې ووتراوسه
پخلا کېږي ارمانونه

گلو مينخل مخونه
اننگو سرو گلوونه
پرياري شولوغسونه
گلشنونو کي سازونه
ورته اچري لاسونه
پسرلي ڪري هه کارونه
دسرو گلو چراغونه
گلدلي ملالي نجونه
دپيمخو ديدنونه

عڪس پي اڃي ستو د گلو، رنگين شوي ٻي نظر و
رنگارنگي رنگيني وي، يو عجيب «رنگين صحر» و

د شبنم پد رهنا وينسڪو
راته بنڪاري ٻي سيالي ڪري
خوشالي شوي سر هٿو پ
بيا سرلو ڪو مطربانو
پينلي پينلي گلر خاني
سوز و سازي سر ڪو ڪو
د گلشن حرم کي بل دي
د گلزار پد لوري دروي
ٻي منته شر محسوس ته

دخلمو ترانه

لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموښ
هدف دکار او خدمت وطن او قام دی زموښ
موښ به افغان ته یو قوی ملي وحدت جوړوو
د تفریق د امتیاز په کور قیامت جوړوو

د رافي و بجاړي د وطن پخپل همت جوړوو
عدل انصاف او مساوات روح د نظام دی زموښ
لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموښ

موښ به په دین په ملیت باندې خپل سر و رکړو
د جفا غشوله سنگ غونډې تېتر و رکړو
واړه افغان ته د نهضت نوی خبر و رکړو

عقیده پاکه پاک ایمان په پاک اسلام د ځمونږ
لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموښ

موښ به قسیم د معارف پخپل وطن کې غور او
نوی آهنگ د نوی ژوند پخپل چمن کې غور او
د شهن د حق او حریت سر په کفن کې غور او

خدمت د قام ته چې ولاړ پري پرې سلام دی زموږ
لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

وطن نه بدبد رواجونه رسومات وړككوړ

نځونه ولږې، بې علمې او خرافات وړككوړ

د كارو منځ منځ نه بېخاڼه سكنا ت وړككوړ

بنا پر حسن اعتاد باندې مزل دى زموږ

لكه نسيم د باغ كلونو ته پيغام دى زموږ

ظلم، رشوت، تېلق دروغ او خيانت نه منو

غواړو په زړو كې درد او رحم، قساوت نه منو

سړو همدرد يوبڼې درې پر سميت نه منو

ملا عالم مخلص خادم ته احترام دى زموږ

لكه نسيم د باغ كلونو ته پيغام دى زموږ

موږن په ايشيا كې يو مسعود افغانستان غواړو

موږن حكومت او حاكيت د پاك قرآن غواړو

اباد په صلح و امنيت باندې جهان غواړو

تېنگ د سنجش فكر و تدبير په لاس زما كليمون

لكه نسيم د باغ كلونو ته پيغام دى زموږ

ملي مفاد په شخصياتو مقدم دى موږن ته

حكم د دين - عالم او مشر محترم دى موږن ته

دفع د ظلم په بل ظلم هم ستم دى موږن ته

د قوم خادم چې وي هغه خپلى امام دى زموږ

لكه نسيم د باغ كلونو ته پيغام دى زموږ

==

فرهنگ جهاد

«فرهنگ جهاد» د افغانستان د ژغورنې د آزادۍ بغښونکي بریالۍ اسلامي غورځنگ د فکري او عقیدې اصیلو کړښتو په پام کې نیولو سره د کړو وړو مجاهدو لیکوالو، محققینو او اشاعرانو د جهادی آثارو خپرولو ته چمتو دی. په تېرو د هغوی لیکوالو آثارو ته چې په بهرنیو لېرو هېوادونو کې د مهاجرت ژوند تېروي د هلمته د خپراوي چارې ستونزمنې اوله مالي اړخه د زیات لګښت غوښتونکې دي. څرنگه چې زموږ ستر اسلامي غورځنگ له احساس اواز ګر دورڅخه تېرېږي. فرهنگ جهاد په نظر کې لري چې د د نړیوالو ادب پوهانو د مرستې لولارښوونې له لارې په نژدې را تلونکي کې یوه موقوته ادبي خپرونه هم نشر کاندې.

فرهنگ جهاد د هر تعهد مجاهد لیکوال د آثارو د خپراوي په اړه د دوی د فواید مطابقت د هغوی په خدمت کې دی او بېله مالي لګښت څخه د خپلوی ټول تکالیف په خپله غاړه اخلي؛ څنگه چې فرهنگ جهاد له مالي ټګلۍ سره مخ اوله هېڅ لوري مرسته نده ورسره نشوی ځکه خو به د لارښکوال پراخې د چاپ لګښت څخه ادا کوي.

فرهنگ جهاد د هېواد د زړو اړخښتناکو آثارو او اسناد رسالته او تکثیر هم په نظر کې لري او هر هغه اثر چې زموږ لپاره جهادي پالیسي سره اړخ لري او ضرورت یې محسوسېږي تکثیروي.

هیله ده د تکثیر لویا خپرنک له پاره د دغه ډول اړخښتناکه آثارو په استازیتوب قدرمن هېواد وال او فرهنگیان له فرهنگ جهاد سره مرسته وکړي.

لکه د و متعهد و وړونو، لیکوالو پوهانو څخه هیله کوو چې پخپلو معنوي او مالي مرستو لویو ښوونکو فرهنگ جهاد د پرمختیا او زیاتوالو لاره او د جهادي ادب د بیا نوي لوستونو په لار کې خپل مسوولیت او رسالت ترسره کاندې.

فرهنگ جهاد و شهادت و روحپاوی و تکلیف داری:

- ۱- د خورځښت د مؤسس لوری استاد پیر هاند غلام محمد نیازی د خپرو شویو مقالو مجموعه
- ۲- وینه په قلم کې - د جهاد لیکوالو وینا و لوسته کړه.
- ۳- جهادي فتواګانې
- ۴- اسناد تاریخي افغانستان
- ۵- پیغام - د محمد موسی شفیق د شعرونو د مناجاتونو برخه
- ۶- مجموعه مقالات م. حرم محمد کاظم شاری
- ۷- افغان باقی کهسار باقی - د جهاد پاره د پاکستان دار و زرېب انصار و وینا والو د - شعرونو مجموعه
- ۸- د عبدالهادي هدايت د مقالو مجموعه
- ۹- معرفي جرايد و مجلات جهاد افغانستان
- ۱۰- دکلیخ د اسلامي جريدې د دوو کلونو کلکسیونونه
- ۱۱- په یاد سخن سخن آفرین سترګ استاد خلیلی
- ۱۲- تعصب لو د هند اغیزه
- ۱۳- داستان د ولوسونه - د جهاد پاره د بهرنیو لیکوالو یادداشتونه
- ۱۴- مجموعه مقالات الحاج مولوی عبدالرب احدی وردګ
- ۱۵- منلیونه او منزلونه - دا شعار و مجموعه
- ۱۶- د وینو نخښې - د جهادی خاطر و مجموعه
- ۱۷- کارتون ها سخن میگویند د مقاومت په اړه د خپرو شویو کارتونونو البوم
- ۱۸- تاریخچه نهضت اسلامي افغانستان - دوشعر شیدا

د لاهور پوځي درانه هېواد وال بدله فرهنگ جهاد شخړه خپلې مرستې نه سپړي.

B

1.231

SHA

2721

دژوندون ميره او بزده ده ستری کپري
گوت دشونډود شريت درسره واخله
دوصال ديوه به مړه وي مونږ به نه يو
دايه ياد د محبت درسره واخله

شفیق

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library